

κουβεντολόι

κουβεντολόι κ. **κουβεντολόγι**, **το** ουσ. [<κουβέντα + κατάλ. -λόι, -λόγι], άσκοπη συζήτηση χωρίς συγκεκριμένο περιεχόμενο και που έχει διάρκεια: «αν πιάσουν το κουβεντολόι, δε λένε να ξεκολλήσουνε»·

- το ρίχνω στο κουβεντολόι, βλ. φρ. το ρίχνω στην κουβέντα, λ. κουβέντα·
- το στρώνω στο κουβεντολόι, βλ. φρ. το στρώνω στην κουβέντα, λ. κουβέντα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας